

пастыры вѣди начало то си ѿ сѣщы те Апостолы, кое-то съ непрерывно послѣдованіе достигало ѣ и до насъ. Такъ съ поманѣва въ дѣланіа та Апостолски, (гл: д. 23.) “Рѣкоположиша имъ Пресвѣтеры на всѣ цѣркви, и помолѣшеса съ постомъ предаша ихъ Господѣви, въ негоже оубѣрѣваша. „ За длѣжнѣности те на цѣрковны те пастыры кѣза съ въ тѣа часть: (§ кѣ.) Изъ това разсѣженіе слѣдува: първо, който не ѣ ѿсвѣщенъ съ рѣкоположеніе не може ни тайны да съвършава, ни то да поучава въ цѣрква та. Второ, всѣки Хрїстіанинъ ѣ длѣженъ да приносѣ прилично почтеніе на пастыры те цѣрковны, и наипаче на тѣа, що съ трѣдѣтъ “въ словѣ и оученіи (1. Тим: ѣ. 17.) да съ радостію сїе творѣтъ, а не въздыхающе. „ (Евр: гл. 17.)

§ ЛІІ.

За Оубрѣжество.

Бракъ атъ ѣ ѡбрѣдъ свѣщеннй, въ когото служитель атъ цѣрковенъ вѣнчава двѣ лица, който съ схвѣратъ въ брачно съжитіе, и моли Бѣга да ги благослови.

Въ това дѣйствиѣ трѣбва да съ двѣ лица мѣжъ и жена, който, ѿ любовѣ що имѣтъ по междѣси, искѣтъ да стѣпѣтъ въ законно съпрѣжество. Катѣ ги вѣдѣтъ въ цѣрква та, (и това стѣва, за да бѣде при присѣтствіе то на малѣго свѣдѣтели бракъ атъ) служитель атъ цѣрковнй приближава ги еднѣкъ до дрѣги, и моли Бѣга съ ѡбщнѣата да имъ дадѣ любовѣ, мѣръ и благословѣнъ плодъ чрѣва. И такъ презъ тѣзи ѡбрѣдъ